

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

УДК 373.5.015.31:34

DOI: 10.12958/2227-2844-2019-4(327)-1-33-42

Бабич Вячеслав Іванович,

доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри олімпійського та професійного спорту ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», м. Старобільськ, Україна.

vjacheslav_vib@ukr.net

<http://orcid.org/0000-0002-1439-7040>

Дубовой Олександр Володимирович,

старший викладач кафедри загальнохімічних дисциплін інституту хімічних технологій Східноукраїнського національного університету імені В. Даля, м. Рубіжне, Україна.

davstrongman@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0002-3126-0652>

Полулященко Юрій Михайлович,

кандидат педагогічних наук, доцент; професор кафедри олімпійського та професійного спорту, директор навчально-наукового інституту фізичного виховання і спорту ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», м. Старобільськ, Україна.

spartak_lg@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0002-4149-5500>

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ СКЛАДОВОЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОЇ МЕДИЧНОЇ ГРУПИ

Сучасний темп життя, соціально-економічні перетворення, прагнення України стати Європейською державою вимагають від сучасної молоді людини високої соціальної мобільності. Виникає нагальна потреба швидко адаптуватись до нових умов життя, спрямованості особистості до максимальної самореалізації у суспільному житті тощо. Особливо складно в таких умовах повноцінно реалізуватись молоді, у якої наявні хронічні захворювання однієї або декількох систем одночасно. Мова йде про досить вразливу категорію суспільства – студентів, за станом соматичного здоров'я віднесених до спеціальної медичної групи. Сучасні дослідження свідчать про погіршення здоров'я студентської молоді ще до вступу до університету (Fotunyuuk, 2017). Тобто значна кількість студентів вже при вступі у ВНЗ мають відхилення

у стані фізичного здоров'я. Натомість, наявність хронічних захворювань (однієї, а в окремих випадках, двох та навіть трьох систем одночасно) сприяють виникненню у студентів заниженої самооцінки, зневіри у власні можливості, відчуття неповноцінності, не бажання (або невиразне бажання) особистісного та професійного самовдосконалення, саморозвитку тощо.

Ускладнюється ситуація застарілістю підходів щодо викладання фізичного виховання, зокрема його теоретичної складової. Заняття досить часто характеризуються своєю однотипністю, не цікавістю, відсутністю можливості проявити себе (студентові), особливо творчо. Це, у свою чергу, відштовхує студентів від занять фізичного виховання. Ще більше відштовхує від занять намагання викладачів примусити зміцнювати та відновлювати здоров'я. На нашу думку, це одна з найголовніших помилок до нині чинної системи викладання фізичного виховання.

Зазначимо, що *соціальне здоров'я студента спеціальної медичної групи* ми розглядаємо, як складну інтегровану особистісну якість (сутність якої утворюють сукупність відповідних особистісних та професійних компетентностей), що розкриваються через: прагнення майбутнього фахівця до максимальної самореалізації у суспільному житті; націленість на досягнення результату; наявність стресостійкості; правової і громадянської відповідальності та відповідальності за стан власного здоров'я (Бабич, 2017).

Аналіз навчальної програми з фізичного виховання для студентів спеціальної медичної групи показав, що її зміст майже не передбачає розгляду (в межах теоретичної підготовки студентів) питань як в контексті сутності соціального здоров'я, так й стосовно можливостей його підвищення (в межах фізичного виховання). Крім того, здійснене нами опитування студентів спеціальної медичної групи свідчить про те, що викладачі переважно дотримуються традиційних методик викладання навчального матеріалу (теоретичної складової) з фізичного виховання. Перш за все, це характеризується викладанням (пропонованої в програмі тематики) лише у вигляді лекцій з використанням найменш дієвих методів навчання, серед яких (найбільш розповсюджена) розповідь у вигляді монологу. В змісті програми також відсутні рекомендації щодо впровадження організаційних інновацій з питань підвищення рівня соціального здоров'я студентів.

Аналіз останніх публікацій. Таке твердження узгоджується з зарубіжними дослідженнями (Kudryavtsev, 2016), в межах яких наголошується на потребі виховання у студентів емоційної стійкості і терпимості в ставленні до інших в межах занять з фізичного виховання (Kudryavtsev, 2016), що, на наш погляд, можна розглядати як важливі компоненти соціального здоров'я студента. Значущими для нашого дослідження є наукові праці (Osipov, 2017; Lachno, 2015), в яких наголошується, що однією з умов покращення вмотивованості студентів

до занять фізичною культурою є збільшення рівня знань з фізичного виховання. Особливої значущості набувають наукові напрацювання, відповідно яких (на думку авторів) має лежати методологія індивідуального здоров'я людини, його глибоко соціально мотивовані потреби бути здоровим (Lachno, 2015; Iermakov, 2015).

Мета дослідження: обґрунтування та експериментальна перевірка ефективності авторської методики викладання (теоретичної складової) фізичного виховання у студентів спеціальної медичної групи в контексті формування соціального здоров'я останніх.

При розробці методики формування соціального здоров'я студентів спеціальної медичної групи ми враховували рекомендації, зроблені зарубіжними фахівцями для студентів основної медичної групи. Особливо в контексті використання таких способів впливу, які відповідають гуманістичному принципу «спонукати, а не примушувати» (Kondakov, 2015). Також було враховано інші дослідження, які спрямовані на формування соціального здоров'я студентів в межах фізичного виховання та наукові напрацювання, в яких пропонуються рекомендації щодо потреби виховання в студентів мотивації досягнення успіху (або уникнення невдач, підвищення стійкості до психофізіологічних стресів тощо) (Iermakov, 2015; Osipov, 2017).

Відповідно запропонованої нами методики викладання теоретичної складової фізичного виховання в контексті формування соціального здоров'я студентів спеціальної медичної групи передбачалось:

По-перше, зміст варіативної частини (елективний компонент) навчальної програми з фізичного виховання (а саме її теоретичної складової) має бути доповнено сукупністю тем, що розкривають різні аспекти підвищення власного рівня соціального здоров'я (кожного конкретного студента з урахуванням його індивідуальних особливостей та наявних захворювань на фізичному рівні). Серед впроваджених нами (до змісту навчальної програми з фізичного виховання) додаткових тем є наступні: «Сутність, зміст та структура соціального здоров'я»; «Значення соціального здоров'я для студентів спеціальної медичної групи»; «Розкриття можливостей підвищення рівня соціального здоров'я в межах фізичного виховання (в навчальній та позанавчальній діяльності)» та ін.

По-друге, викладання додаткової тематики викладалось з використанням активних та інтерактивних методів навчання (серед яких: мозковий штурм, кейс-метод, твір-роздум, метод рольового моделювання педагогічних ситуацій, метод проектування, ділова гра тощо), а також шляхом розробки авторських методів та прийомів навчання (з урахуванням специфіки запропонованої тематики).

По-третє, викладання теоретичної складової фізичного виховання не має відбуватись лише шляхом викладання лекцій (як окремих занять в межах аудиторії) з дуже обмеженою кількістю відведених годин (як це відбувається у відповідності до чинної програми з фізичного виховання). Відповідно запропонованої нами методики, викладання теоретичної

частини предмету має відбуватись на кожному практичному занятті з фізичного виховання. За рахунок цього збільшується кількість годин для засвоєння теоретичного матеріалу. При цьому має відбуватись варіювання теоретичної та практичної складових предмету на протязі всього заняття. Наприклад, на початку заняття відводиться 10-15 хв. на розгляд одного з пропонованих питань (розробленої авторами додаткової тематики). Потім відводиться 45-50 хв. на виконання фізичних вправ, спеціально розроблених для кожного окремого студента (в рамках його особистої оздоровчої системи). Цього цілком достатньо, враховуючи наявність у студентів захворювань та потреби у обмеженні навантажень (як об'єму так і інтенсивності). Після цього (наприкінці заняття) відбувається суміщення теоретичної підготовки з практичною. Наприклад, відбувається участь студентів у нескладних естафетах чи іграх, в яких передбачається рухова активність низької інтенсивності з виконанням творчих (або інтелектуальних) завдань, спрямованих на покращення усвідомлення додаткової інформації (в сфері соціального здоров'я та можливостей його підвищення). Таким чином, зберігається загальна щільність заняття (підвищується активність студентів, зокрема інтелектуальна) чергуючи розумове навантаження з фізичним та раціонально суміщаючи одне з одним.

Наведемо приклад застосування одного з авторських методичних прийомів, умовно названого нами *«інтелектуальний відпочинок з м'ячем»*. Даний методичний прийом (який проводиться у вигляді гри наприкінці заняття) спрямований на закріплення навчального матеріалу, з яким студенти ознайомились на початку заняття або декількох попередніх занять. Відповідно до умов гри студенти, розділяючись на дві команди, розташовуються один проти одного (сидячи на матах). Одна з команд розпочинає гру. Студент (мікрогрупи № 1) спрямовує м'яч до одного зі своїх супротивників, який має спіймати м'яч і уважно вислухати питання (від студента с протилежної команди, який спрямував до нього м'яча). Наприклад, після вивчення теми «Розкриття можливостей підвищення рівня соціально здоров'я в межах фізичного виховання (в навчальній та позанавчальній діяльності)» студенти задавали питання: «Які засоби фізичного виховання є найбільш оптимальними для підвищення стресостійкості у студентів з відхиленнями у стані фізичного здоров'я», або «Назвіть, будь ласка, за допомогою яких методик можна підвищувати упевненість у собі в поза начальний час» і т.д. За умовами гри студент, який упіймав м'яча (і якому було адресоване питання), мав стисло (1-1,5 хв.) відповісти на питання й переадресувати м'яча одному з гравців протилежної команди (з іншим питанням до свого «візаві»). Крім того, кожен з представників команди, якому було адресовано питання, мали можливість допомагати своєму товаришу з відповіддю, якщо вона (відповідь) була не повною. Для цього потрібно (бажаючи допомогти) виконати декілька нескладних, але бажано нових (незнайомих для студентів) фізичних

вправ, наприклад, для розвитку гнучкості (оскільки це виправдано, враховуючи розташування студентів на матах), або вправи аутогенного тренування тощо. Таким чином, всі студенти, прагнучи, щоб їхня команда отримала максимальні бали за теоретичну підготовку на занятті, мали не тільки добре відповідати, але й бути активними учасниками на протязі усього процесу гри (допомагаючи представник своєї команди). Відповідно для виграшу студентам під час самостійної роботи (на передодні заняття) потрібно було також приймати активну участь у пошуку нових вправ, оздоровчих методик чи систем (оскільки це дозволяло допомагати учаснику своєї команди з відповіддю). В свою чергу, студенти не тільки закріплювали отримані на конкретному занятті (або попередніх заняттях) знання з підвищення рівня власного соціального здоров'я, але й постійно оновлювали знання в контексті зміцнення фізичного здоров'я. За допомогою даного методичного прийому також відбувалось формування «командного духу» у групі, підвищувалось бажання студентів допомогти товаришу, зміцнювались дружні відносини між студентами тощо. Що також сприяло підвищенню рівня соціального здоров'я студентів.

Новизна методики полягає: по-перше, у розширенні можливостей для освоєння теоретичного матеріалу пропонованою програмою з фізичного виховання, а також для освоєння додаткової тематики (з питань соціального здоров'я). Це відбувається шляхом збільшення кількості часу на вивчення теоретичного матеріалу. Вивчення теоретичного матеріалу відбувається на кожному занятті з фізичного виховання, а не лише за рахунок лекційних занять, як це передбачено навчальною програмою з фізичного виховання. Сумарно кількість годин, відведених на вивчення теоретичного матеріалу з фізичного виховання, збільшується майже в 8 разів порівняно з традиційною методикою викладання.

По-друге, впровадження авторських методів та прийомів навчання сприяє створенню атмосфери розкнутості та непримусовості, пошуку творчих рішень, бажанню відвідувати заняття, підвищувати власний рівень соціального та фізичного здоров'я.

По-третє, суміщення теоретичної та практичної підготовки в межах одного заняття (а не окремо одне від одного) сприяє збільшенню загальної щільності заняття (фізичної та інтелектуальної активності студентів у сукупності); розвитку довгострокової пам'яті, що досягається шляхом відчуття відповідальності за власну «команду», концентрації уваги на навчальному матеріалі. Врахуємо при цьому, що студент, який запитує, має сам оцінити відповідь свого «візаві», а студент, який відповідає, намагається не підвести свою команду й заробити більше балів.

По-четверте, застосування зазначеного вище методичного прийому (наведено вище як одного з прикладів) спонукає студентів до

активного суміщення самостійної роботи (на попередньому занятті) з безпосередньою участю в подальшому на занятті з фізичного виховання.

В ході обробки отриманих результатів на етапі вихідного контролю (констатувальний експеримент) нами було встановлено, що між контрольною та експериментальною групами не було зафіксовано суттєвих відмінностей у стані сформованості соціального здоров'я (діаграма 1). Як в контрольній (48,2%) так і експериментальній (49%) групі переважали студенти, у яких наявний низький рівень сформованості соціального здоров'я. Лише у 13,9% студентів контрольної групи та 12,7% експериментальної групи на етапі констатувального експерименту (вихідний контроль) було встановлено високий рівень сформованості соціального здоров'я.

Для підтвердження отриманих даних ми було використано критерій Пірсона χ^2 .

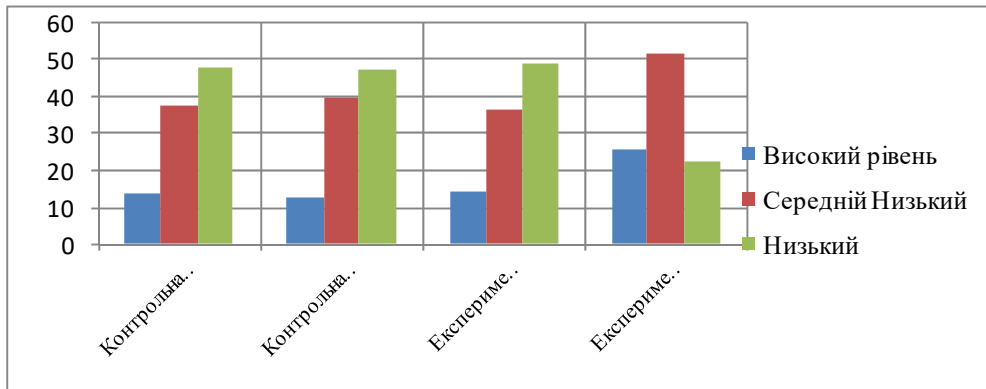
Критерій Пірсона χ^2 обчислювався за формулою:

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^l \frac{(N_{ij} - N_{ij}^0)^2}{N_{ij}^0}$$

Це дозволило з'ясувати, що на етапі констатувального експерименту при порівнянні отриманих даних (студентів контрольної та експериментальної групи) було встановлене значення критерію $\chi^2_{\text{емп}}$ менше критичного значення 5,99. Таким чином, відмінності між розподілами контрольної та експериментальної групи за рівнями сформованості в студентів соціального здоров'я встановлено як незначущі ($p > 0,05$).

Аналіз даних, отриманих нами після завершення формувального експерименту (після впровадження методики викладання теоретичної складової фізичного виховання), дозволяють констатувати наявні переваги запропонованої нами методики порівняно з традиційний викладанням (Діаграма 1).

Так, кількість студентів з високим рівнем в експериментальній групі по завершенні експерименту становила 25,8%, що на 11,5% віще ніж на етапі вихідного контролю. Помітно збільшилась кількість студентів експериментальної групи, у яких відмічалось: прагнення максимальної самореалізації у суспільному житті; наявність ціннісного відношення до власного соматичного здоров'я; підвищення упевненості у собі; зменшення нервово-психічної напруги. В той час, як в контрольній групі кількість таких студентів навпаки зменшилась на 1,2% (з 13,9% до 12,7%).

Діаграма 1. Співставлення результатів дослідження (в контрольній та експериментальній групах) до та після експерименту

Такі дані ми пояснюємо як відсутністю розгляду (в межах теоретичної підготовки студентів) відповідної тематики з питань соціального здоров'я взагалі, так й застарілими методиками викладання теоретичного матеріалу (передбаченого програмою з фізичного виховання) зокрема.

Вдвічі зменшилась кількість студентів експериментальної групи з низьким рівнем сформованості соціального здоров'я (з 49% на етапі вихідного контролю до 22,5% на етапі підсумкового контролю). В контрольній групі зменшення студентів з низьким рівнем соціального здоров'я відбулося лише на 0,7%. Отже, на етапі підсумкового контролю відмінності між контрольною та експериментальною групами (за усіма критеріями) відмічалися як значущі.

Висновки:

1. Розробка діагностичного інструментарію дозволила встановити, що на етапі вихідного контролю (до впровадження авторської методики), як в контрольній так в експериментальній групі переважали студенти, у яких наявний низький рівень сформованості соціального здоров'я. Відмінності між розподілами контрольної та експериментальної групи за рівнями сформованості в студентів соціального здоров'я було встановлено як незначущі.

2. На основі аналізу змісту навчальної програми з фізичного виховання для студентів спеціальної медичної групи встановлено, що її зміст майже не передбачає розгляду питань як в контексті сутності соціального здоров'я, так й стосовно можливостей його підвищення. В реальній практиці викладання теоретичної частини з фізичного виховання у спеціальній медичній групі використовуються переважно мало ефективні методи навчання, серед яких найчастіше розповідь у вигляді монологу. Майже відсутнє застосування (з боку викладачів фізичного виховання) інноваційних методик викладання теоретичного матеріалу.

3. Отримані результати засвідчили ефективність розробленої та впровадженої нами методики викладання теоретичної складової фізичного виховання в контексті підвищення рівня сформованості соціального здоров'я студентів спеціальної медичної групи. Порівняно з контрольною групою збільшилась кількість студентів експериментальної групи, у яких відмічалось: прагнення максимальної самореалізації у суспільному житті; наявність ціннісного відношення до власного соматичного здоров'я; підвищення упевненості у собі; зменшення нервово-психічної напруги.

4. Отримані результати також свідчать про потребу подальших досліджень в контексті удосконалення процесу викладання фізичного виховання у студентів спеціальної медичної групи. Зокрема пошуку оптимальних шляхів викладання методичної та практичної складових фізичного виховання в контексті підвищення соціального рівня студентів спеціальної медичної групи.

Список використаної літератури

1. **Fotynyuk V.G.** Determination of first year students' physical condition and physical fitness level. *Physical Education of Students*, 2017. 3(21), PP. 116–120. 2. **Бабич В. І.** Полулященко Ю.М., Дубовий О.В., Павлюк О.М. Проблема формування соціального здоров'я студентів спеціальної медичної групи в ракурсі реформування системи освіти 2017. 11(154). PP. 56–67. 3. **Kudryavtsev M. D., & Kramida I.E., & Iermakov S.S., & Osipov A.Yu.** (2016) Development dynamic of healthy life style personality component in relatively healthy students. *Physical Education of Students*, 6(20), PP.26–33. 4. **Osipov A.Yu., & Kudryavtsev M.D., & Iermakov S.S., & Yanova M.G., & Lepilina T.V., & Plotnikova I.I., & Dorzhieva O.S.** (2017) Comparative analysis of effectiveness of some students' physical culture training methodic. *Physical Education of Students*, 4(21), PP. 176–181. 5. **Lachno O. G.** (2015) Motivation for physical culture as factor of students' functional state optimization. *Physical Education of Students*, 5(19), PP. 31–38. 6. **Bartnovskay L. A., & Kudryavtsev M.D., & Kravchenko V.M., & Iermakov S.S., & Osipov A.Yu., & Kramida I.E.** (2017) Health related applied technology of special health group girl students' physical training. *Physical education of students*, 1(21), PP. 4–9. 7. **Kondakov V. L., & Kopeikina E.N., & Balysheva N.V., & Usatov A.N., & Skrug D.A.** (2015) Causes of declining interest of students to employment physical education and sports. *Physical education of students*, 1(19), PP. 17–21. 8. **Iermakov S. S., & Cieślicka M., & Muszkieta R.** (2015) Physical culture in life of Eastern-European region students: modern state and prospects of development. *Physical Education of Students*, 6(19), PP. 16–30.

References

1. **Fotynyuk, V. G.** (2017). Determination of first year students' physical condition and physical fitness level. *Physical Education of Students*,

3(21), 116-120 [in English]. **2. Babych, V. I.** Poluliashchenko Yu. M., Dubovyi O.V., Pavliuk O.M. (2017). Problema formuvannia sotsialnoho zdorov'ia studentiv spetsialnoi medychnoi hrupy v rakursi reformuvannia systemy osvity [The problem of formation of social health of the strouds of a special medical group in terms of reforming the education system] 11(154), 56-67 [in Ukraine]. **3. Kudryavtsev, M. D.**, Kramida I. E., Iermakov S. S., Osipov A. Yu. (2016). Development dynamic of healthy life style personality component in relatively healthy students. Physical Education of Students, 6(20), 26-33 [in English]. **4. Osipov, A. Yu.**, Kudryavtsev M. D., Iermakov S. S., Yanova M. G., Lepilina T. V., Plotnikova I. I., Dorzhieva O. S. (2017). Comparative analysis of effectiveness of some students' physical culture training methodic. Physical Education of Students, 4(21), 176-181 [in English]. **5. Lachno, O. G.** (2015). Motivation for physical culture as factor of students' functional state optimization. Physical Education of Students, 5(19), 31-38 [in English]. **6. Bartnovskay, L. A.**, Kudryavtsev M. D., Kravchenko V. M., Iermakov S. S., Osipov A. Yu., Kramida I. E. (2017). Health related applied technology of special health group girl students' physical training. Physical education of students, 1(21), 4-9 [in English]. **7. Kondakov, V. L.**, Kopeikina E. N., Balysheva N. V., Usatov A. N., Skrug D. A. (2015). Causes of declining interest of students to employment physical education and sports. Physical education of students, 1(19), 17-21 [in English]. **8. Iermakov, S. S.**, Cieślicka M., Muszkieta R. (2015). Physical culture in life of Eastern-European region students: modern state and prospects of development. Physical Education of Students, 6(19), 16-30 [in English].

Бабич В. І., Дубовой О. В., Полулященко Ю. М. Методика викладання теоретичної складової фізичного виховання в контексті формування соціального здоров'я студентів спеціальної медичної групи

Стаття спрямована на пошук нових шляхів формування соціального здоров'я студентів спеціальної медичної групи. Соціальне здоров'я студента спеціальної медичної групи ми розглядаємо, як складну інтегровану особистісну якість (сутність якої утворюють сукупність відповідних особистісних та професійних компетентностей), що розкриваються через: прагнення майбутнього фахівця до максимальної самореалізації у суспільному житті; націленість на досягнення результату; наявність стресостійкості; правової і громадянської відповідальності та відповідальності за стан власного здоров'я.

Важливе місце в зазначеному контексті відводиться удосконаленню теоретичної складової предмету «Фізичне виховання» у вищих навчальних закладах. Запропоновано авторську методику викладання теоретичної складової фізичного виховання у студентів спеціальної медичної групи в контексті формування соціального здоров'я останніх.

Зазначається, що викладання додаткової тематики доцільно здійснювати з використанням інтерактивних методів та прийомів навчання (мозковий штурм, кейс-метод, метод рольового моделювання педагогічних ситуацій, метод проектування, ділова гра тощо), а також шляхом розробки авторських методів та прийомів навчання з урахуванням специфіки пропонованої тематики.

Проведене дослідження засвідчило ефективність розробленої та апробованої авторської методики викладання теоретичної складової фізичного виховання в контексті підвищення рівня сформованості соціального здоров'я студентів спеціальної медичної групи.

Ключові слова: соціальне здоров'я, студенти спеціальної медичної групи, фізичне виховання.

Бабич В. И., Дубовой А. В., Полулященко Ю. М. Методика преподавания теоретической составляющей физического воспитания в контексте формирования социального здоровья студентов специальной медицинской группы

Статья направлена на поиск новых путей формирования социального здоровья студентов специальной медицинской группы. Социальное здоровье студента специальной медицинской группы мы рассматриваем как сложную интегрированную личностное качество (сущность которой образуют совокупность соответствующих личностных и профессиональных компетенций), которые раскрываются через: стремление будущего специалиста к максимальной самореализации в общественной жизни; нацеленность на достижение результата; наличие стрессоустойчивости; правовой и гражданской ответственности и ответственности за состояние собственного здоровья.

Важное место в указаном контексте отводится усовершенствованию теоретической составляющей предмета «Физическое воспитание» в высших учебных заведениях. Предложено авторскую методику преподавания теоретической составляющей физического воспитания у студентов специальной медицинской группы в контексте формирования социального здоровья последних.

Отмечается, что преподавание дополнительной тематики рационально с использованием интерактивных методов и приемов обучения (мозговой штурм, кейс-метод, метод ролевого моделирования педагогических ситуаций, метод проектирования, деловая игра и т.д.), а так же путем разработки авторских методов и приемов обучения с учетом специфики предложенной тематики.

Проведенное исследование показало эффективность разработанной и апробированной авторской методики преподавания теоретической составляющей физического воспитания в контексте повышения уровня сформованности социального здоровья студентов специальной медицинской группы.

Ключевые слова: социальное здоровье, студенты специальной медицинской группы, физическое воспитание.

Babich V., Dubovoy O., Poluliashchenko Yu. Method of Teaching of Theoretical Composition of Physical Education for Students of the Special Medical Group

The article is aimed at finding new ways of formation of social health of students of a special medical group. We regard the social health of a student of a special medical group as a complex, integrated, personal quality (the essence of which is a combination of relevant personal and professional competencies) that are revealed through: the desire of a future specialist to maximize self-realization in public life; target to achieve the result; presence of stress resistance; legal and civic responsibility and responsibility for their own health.

An important place in this context is given to improvement of the theoretical component of the subject «Physical Education» in higher education institutions.

It is offered the author's methodology of teaching of theoretical component of physical education in students of a special medical group in the context of the formation of the social health of the latter. It's noted that teaching of supplementary subjects was taught using active and interactive teaching methods (among which: brainstorming, case method, creation-thought, method of role modeling of pedagogical situations, designing method, business game, etc.) and also by developing author methods and methods of training (taking into account the specifics of the proposed topic).

Teaching the theoretical component of physical education should not take place only by teaching lectures (as separate classes within the audience) with very limited number of hours spent (as it happens in accordance with the current physical education program). Accordingly our proposed methodology, the teaching of the theoretical part of the subject should take place at every practical lesson on physical education.

The conducted research has shown efficiency of developed and tested author's methodology of teaching of the theoretical component of physical education in the context of increasing the level of formation of social health of students of special medical group.

Key words: social health, students of special medical group, physical education.

Стаття надійшла до редакції 16.04.2019 р.
Прийнято до друку 31.05.2019 р.
Рецензент – д.п.н., проф. Ваховський Л. Ц.